

נועם

נשא

אלימלך

ע

חס ה' יכול לעשות עבירי לשמה ה' עושי' והורג את
 הבהמות ג"כ כיון שזוה המקום ב"ה מה לך שגראח
 לך עבירה יהי' עבירה לשמה אלא שמרוב זדקותיו
 שלא ה' בו שום דופי לא ה' יכול לעשות אפי'
 עבירה לשמה וממילא כיון שלא ה' יכול לעשות עבירה
 לשמה לא היה יכול להתחבר עם ה' ע"י להמשיך
 עליהם השפעה כי במה ה' זבוק עמהם והמלך
 לריך להטיב לכל ישראל לכולם שוין אפי' לבעלי עבירה
 ח"ו והוא שאמרו מ"מ לא נמשכה כ"ו מפני שלא ה'
 בו שום דופי ולא ה' בידו להטיב לכולם וכ"ל ולא
 נא' אלא שאלו שהי' משכמו ומעלה גבוה מכל העם
 ה' כי השכם הם הכתפיים וגרמזים אל החסדים
 המגולים כענין שנאמ' וישכם אברהם בנקר כווד*
 ושאלו עם החסדים שלו שהי' לריך להשפיע גבוה
 מכל העם כי לא ה' בו שום דופי נמלא שלא יכול
 להאחד עמהם כלל כי ה' למעלי מהם ולא ה' יכול
 להשפיע אליהם כ"א שהם יתאחדו עמו ה' שיהיו
 לדיקים ויאחדו עמו במדרגתו אבל הוא לא ה' יכול
 להוריד עצמו אליהם כ"ל שלא ה' יכול לעשות שום
 עבירה קלה * לזה אמר שמואל להעם הראיתי כו'
 כי אין כמוהו ה' רא' הוא הכטה ה' ש' לריכין
 אתם להביט ולהתקשר בו * כי אין כמוהו שאין
 בו דופי ולא יוכל להוריד אליהם להשפיע לכם ולריכין
 אתם להעלות עצמכם אליו לקבל על ידו השפע
 שלכם כי בהכרח השפע הולכות ע"י המלך * חסו
 ולב"ק לא נתן בכתף ישאו כי על ז"ק שהי' לדיקים
 ה' עבודת הקודש חל עליהם ומה ה' עבודת הקודש
 בכתף ישאו שהי' לריכין להוריד השפע הכקרא כתף
 כ"ל וזק הטיב ותהי' ממוק לחיך *

פ"י הוא העושה הנפלאות לבדו ומה שמסר ביד הדיק
 שיהא כח בידו לעוררם הוא חסדו * וזהו כי לעולם
 הוא חסדו * וזהו ונפלינו אני ועמך ה' שהתפלל
 משה רבינו ע"ה שאני ועמך יהי' בידנו הנפלאות
 שיעוררם שתעשה עמנו נפלאות ונסים * וזהו איש
 כי יפליא שיהא הפלא בידו שיהא מעורר הנפלאות
 שיעשה עמנו השם יתעלה לנדור נדר ה' יפעול גם
 זאת שיחזיק הנדר והשבעה של הנזיר ב"ה כמ"ש
 אשר נשבעתי לאבותיכם שיקיים לנו מהרה : להור
 לרי' לעשות נזר ועטרה להנזיר. יתעלה ע"י מעשיו
 הקדושים מיון ושכר יזיר ר"ל אפי' מדברי הגשמיים
 יכול לעשות נזר להש"ת אם יתנהג צדק וקדושה
 לשמו הגדול : רק חומץ יין לא ישתה ע"ד דאיתא
 חומץ בן יין ופי' שלא יהי' זולל וקובץ בשתייתו
 חלילה אלא לאכול ולשתות במקום מזהו לרנון הנזיר
 יתעלה אכ"ר *

ולבני קהת לא נתן כו' בכתף ישאו * נרא' לפרש
 כי נאמר אלא שאלו משכמו ומעלה גבוה
 מכל העם ואמר שמואל הנביא הראיתם אשר נחר
 בו השם כי אין כמוהו כו' ובגמ' מפני מה לא נמשכה
 מלכות שאלו מפני שלא נמלא בו שום דופי ותמוה
 אדרבה בשביל שלא ה' בו שום דופי ה' טוב שימשיך
 עדי עד * ונרא' כי בגמ' איתא גדולה עבירי לשמה
 וקשה מה זה שייכות אלא עבירה לשמה וכי מי זזה
 לעשות עבירי שיהא שיך אלה לשמה * אבל נרא'
 דהאמת הוא כך דהנה כל מה שצרא הקב"ה בעולמו
 לא צראו כ"א להטיב לברואיו ע"י השפעות השפע
 מעילא לתת * אלא שזוה לריך התעוררות דלתת
 ע"י מ"כ וזה ה' הכיון בנתינת התורי' לישראל ובנסים
 ונפלאות שעשה עמנו כדי שנאמין בו ית' באה"ב
 וירא' ויכול לקבל טובותיו השפעה העליוני נמלא
 השפע אינו כ"א ע"י הדיק המשפיע * והדיק אשר
 הוא רונה להשפיע לבי"א לריך הוא לרבק עצמו עמהם
 כדי להשפיע כל דבר הנזק לטובת' כי מי שרונה
 לעשות איזה טובה לחבירו אינו יכול לעשות לו הטוב'
 בשלימות כ"א ע"י שידבק עמו באחדות גמור וא"כ
 הדיק לריך לרבק עצמו בכל ישראל כדי להטיב להם
 ואיך הוא עושה עם הבעל עבירי חלילי הלא אף
 שהוא בעל עבירי אפי"כ לריך להשפעה ולחיות ואיך
 יתקשר הדיק עמו לזה אמרי' הגמ' גדולה עבירי
 לשמה שהדיק עושה ג"כ איזה עבירי אלא שהיא
 לשמה וע"י יכול להתקשר עם ה' ע"י ג"כ ויטיב
 לו ג"כ ועינין עבירי לשמה הוא כך כמו אלא שאלו
 דכתיב וירב בנחל ודרשו שרצ על עסקי נחל חס
 על נפש א' כו' בהמה מה חטאה וזה' נרא' לו
 זה שיהרוג הבהמות של עמלק עבירי גדולה * אבל

Need
 MS
 Need
 Impart
 18
 equals
 to
 longest
 people
 17
 of
 Bottom
 TOP &
 Bottom
 Indu
 מק
 5
 פר

פרשת בהעלותך

וידבר ה' אל משה כו' בהעלותך את הנרות
 כו' זה מעשה המנורה כו' כמראה כו'
 כן עשה את המנורה ודקו המפרשים איך שצא לכאן
 חס מעשה המנורה שהיא בלאן לשפת יתר ונראה
 דאיתא בגמ' בא דוד והעמידו כו' עד בא חזקוק
 והעמידו על אחת ולדיק באמונתו ית' ו"ל ע"פ
 דכתבו כזר שמתחילה לריך אדם הנכנס בעבודתו
 ית"ש לעשות לעצמו סיגים ונדרים והנהגות רבות
 כדי שיתנהג כשורה בעבודתו ואחר שיעלה במדרגתו
 גדולות בכל פעם שוב אין לריך אותן הנהגות שהי'
 לריך קודם בואו להכלית העבוד' כי בכל פעם
 שעולה מעלה א' הוא בא יותר אל האחדות והוא
 מתאחד ג"כ במעשיו ובהנהגותיו : כן הדבר הוא
 ככאן שצא דוד והעמידו על אחד עשר * כי אחד עשר

רמז על העולמות המתאחדים בעבודת ה' לדיק כידוע ל"ח חה עיקר תכלית תורה ומעש"ט לעשות יהודים בעולמות כידוע * וישע"י העמידו על שבע פי כשארם עולה בעבודה אז הוא מביא הכל אל השבע מאורות העליוני עד שבה חכוק והעמידו על א"י פי בתכלית העולם שיבא כולו אל האחדות הגמור חה תכלית המכוון *

וזה שזיהו ה' להלדיק בהעלותך את הנרות פי כשתר"י לעלות התור' והמנות הנקרא מאורות המתאחדים בצובות העליונים שהם שבע * תראה עיקר שיבא הכל אל האחדות הגמור והוא אל מול פני המנור' הכווי' אל השורש הכל והמקור העליון : וא"ת הלא אדרבה שלפי הנרא' שהנרות רוחניים יותר מן המנור' עלמה כי הנרות הם בית קיבול להאורות הנתונים בהם והמנור' עלמה היא דבר עביות יותר מן הנרות ואיך נעשה מן הטפל עיקר * לזה תירץ שלא תימא שהמנורה עלמה נעשה בגשמיות * חה מעשה כו' כמראה אשר הראה בהר כלומר בלוחה קדושה עלמה שנעש' בהר כן עשה בכאן והיא ברוחניות' מתחלית' ועד סופה וא"כ לפי זה המנור' עלמה היא רמז אל האחדות הגמור והנרות הם נגד שבע' המאורות העליונים וטוב יותר להביא הכל אל האחדות גמור כי זה העיקר והשורש הכל והבין *

או יאמר בהעלותך כו' ע"פ הקדמי' דאיתא בספר הקדוש שפע על בהקדמתו טעם למה שאמרו חז"ל כל העולם יזון כו' וחיינא בני די לו כו' והוא דבר תימה למה באמת לא יהנה גם הוא בעוה"ז ואמר דרך משל אם תקח נר א' מאבוקי' ותרגה להחזירו אזי יכבה האור של אבוקה את הנר' ואם תחבר הרבה נרות א' לאחד עד שגם הם הם אבוקה ותקרצם לאבוקה אזי יוכל לקרצם יחד וירבה אורם כן נר ד' נשמת אדם שהיא חלק אלקי בלתי אפשר שתחזור למקורה כ"א ע"י לבושי המנות שהם אורות רוחניות בכדי שתעשה אבוקה לחזור לאור הא"ס ולכן הטעם שחיינא בני די לו כו' ע"ש באריכות * חהו בהעלתך את הנרות ר"ל כאשר תוכיח את ישראל להראות להם הדרך האמת במאזתיו ית' כדי להעלותם אל מול פני המנורה יאירו פי תאמר להם שהם לריכי' לאור באור נשמתם אל מול פני המנורה עליונה שהוא אור א"ס ב"ה *

או יאמר וידבר כו' בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה כו' נ"ל דהנה ידוע דהשם אדני' הוא הכסא להשם הו"ה והשם אדני' הוא ההיכל להשם הו"ה ב"ה ואנחנו מחוייבין להמשיך את השם הו"ה להיכל הוא שם

אדני' לסיות כסא כנ"ל פי מעשים טובים * חהו שאמר אדני' אל נא תעבור מעל ענדך : ופרש"י י"א קודש ולכאורה היתכן שיאמר אברהם להקב"ה שימתין עליו עד שיכניס האורחים וע"פ דרכנו יבואר שקר אמר אברהם * דהנה המזבח לריך לעשותה בדחילו ורחימו ודחילו הוא שלריך האדם שיעלה מורא על ראשו אזי אינו עושה המזבח בשלימות לייחד השם הו"ה באדני' לעשותו כסא כנ"ל * חה ה"י אברהם מתפלל אדני כו' ר"ל שפי' המזבח הזאת אוכל לפעול שלא יעבור השם אדני' ויהי כסא שלם להשם הו"ה ב"ה כנ"ל : ולא עוד אלא שהלדיק לריך לקדש ולטהר עלמו עד שימשיך הקדושה העליונה למטה והעולם התחתון יתן אור לעולם העליון והעולמות עליונים יהיו כסא לעולם התחתון נחממת רוב קדושת הלדיק שהמשיך למטה : והנה הדבר שהוא למטה נקרא מול שהוא מכוון נגד הדבר שהוא למעלה ממנו חהו שממשיך הלדיק הקדושה למטה נקרא עליו' וזהו יבואר בהעלותך את הנרות פי כנ"ל כשתרצה להמשיך הקדושה למטה הנקרא נרות לריך אתה להתקדש כ"כ עד שתמשיך הקדושה כ"כ שמול פני המנורה כו' שבעת הנרות כו' דהנה ו"ק הם כנגד ששת ימי החול והמדה השביעי כנגד שבת וזהו שבעת הנרות * ולריך הלדיק לייחדם כאחד ולהמשיך הקדושה למטה עד שיהי' כל הקדושה הנקרא פני המנורה למטה והכסא הנקרא מול למעלה * חהו אל מול כו' יאירו שבעת כו' דהיינו שהעולם התחתון יאיר לעולם העליון * חהו וד' בהיכל קדשו ה' בשמים כסאו פי כנ"ל שימשיך הקדושה כ"כ השם הו"ה לשם אדני' הוא ההיכל שיהי' למטה והכסא יהי' בשמים בעולם העליון והבין *

או יאמר בהעלותך כו' : דרש"י מפרש אל מול פני המנורה היינו נר מערבי נר אמלעי שממנה ה"י מתחיל ובה ה"י מסיים : ולכאורה יאירו ששת הנרות מבעי ל"י : ונרא' דנר אמלעי הוא רמז להשכי' שהשכיני' במערב והלדיק לריך לסיות תמיד בדביקות גדול * חהו ממנה ה"י מתחיל כו' דהיינו שהוא תמיד בדביקות חהו מדרגות שבת ולכך נקרא ה"ת תמיד שבת מחמת הדביקות שבו בימי החול כבימי השבת * חהו בהעלותך את הנרות הוא רמז לדביקות אל מול פני המנורה שהוא נר אמלעי רמז לשכינה יאירו שבעת הנרות פי שתתקן גם ימי החול שיאירו יחד עם השבת כאור אחד *

ויעש כן אהרן כו' העלה נרות' : פרש"י להניד שבתו של אהרן שלא שיהא הדקדוק מפורש מה צ"י רש"י בזה שפי'

שפי להגיד או משום דקשה לרשי זיל מה חידוש שעשה
 כמו שצוה אותו השי" וחי"כ הא"ך מתוך צמח שפי
 להגיד שצחו של אהרן הקושי במקומה עומדת *
 ועוד יש לדקדק בלי יאירו שבעת כו' העלה נרותי
 וחי' לו לומר האיר נרותי * אך הענין דאיתא שבעה
 רועים יל ישראל אברהם כו' יוסף ודוד ושעליהם
 עומדים כל העולמות שהם מאירים בשבעה ימי
 הצנין והם יסוד כל העולמות ומלאה הדריקים נקראים
 אורות * והנה הדריק העובד השם כחמת לריך לקשר
 עלמו בשבעה רועים הי"ל והשי" מלמד לדריק שלא
 זה בלבד יעשה לקשר עלמו בשבעה רועים רק יקשר
 עלמו בכללות ישראל ג"כ אך זאת בלתי אפשר לקשר
 עלמו בכללות ישראל ובשבעה רועים צבת חי' כי
 צבת שהוא מקשר עלמו בכללות ישראל לריך לירך
 ולהטות עלמו ממדרגתו העליון * וצבת שהוא מקשר
 עלמו בשבעה הרועים אזי הוא עולה גבוה מעל
 גבוה וא"ל להיות צב"א הב' קשרים הי"ל וחו' שאמר
 השי"ת דבר אל אהרן כו' דהיינו ללמדו שיעשה
 בהדרג' מתחיל יקשר עלמו בכללות ישראל ואחי"כ
 צו' רועים * וחו' בהעלותך את הנרות ר"ל צבת
 שחעלה עלמך להקשר בנרות הם ז' הרועים הי"ל *
 אל מול פני המנורה הם כללות ישראל נקראים פני
 המנורה שהם השורש והגוף של המנורה * ואחי"כ
 יאירו שבעת הנרות הם ז' הרועים שמתקשר ותאיר
 בהם *

ויעש כן אהרן כו' העלה נרותי כי צודאי אם הי'
 באפשרי שיעשה הדריק השני קשרים כא'
 צודאי הי' נחת רוח לפניו ית"ש שזה הוא רצונו וכן
 הי' הכוונ' שבעה שדיבר עם משה רבינו ע"ה אלא
 שהכתוב מלמד לאדם איך שיעשה בהדרג' ואהרן
 בצדקתו הגדול' עשה שיהיה צב"א בהתקשרות אחד *
 וחו' אל מול פני כו' פ"י שבעה שהתקשר עלמו
 בפני המנורה * העלה נרותיה של שבע' רועים הכל
 ביחד וזה הי' שכן גדול לאהרן ראש החסידים
 לעשות ודבר הזה הנכבד בעיני הבורא ית' וחו'
 שפרשי ז"ל להגיד שצחו של אהרן שלא שינה פ"י
 שלא הי' לריך לשנות דהיינו לעשות שני פעמים כנ"ל
 אלא עשה ותיקן הכל כא' והבין *

וידבר הי' כו' חידוש הראשון לאמר ויעשו כו'
 את הפסח במועדו בארבעה עשר כו' בין
 הערבים כו' ככל חוקתיו כו' * וידבר משה אל בני
 ישראל לעשות הפסח * ויעשו את הפסח בראשון
 בארבעה עשר יום בין הערבים כו' ככל אשר צוה כו'
 כן עשו כו' ולכאורה יש לדקדק מה טעם ציוו השי"ת
 לאמר כל הסימנים הללו באזנה זמן יעשו הפסח בחודש
 הראשון ב"ד בין הערבים כו' וידבר משה לבני ישראל

לא לאמר רק וידבר משה כו' לעשות הפסח * ואחי"כ
 בעשיי' לאמר ג"כ כל הסימני' כמו צוה השי"ת ממ"כ
 אם אין מן האורך לפרש בלוחות משה לבני ישראל כל
 העינים כי צודאי ליה אוחת כאשר ליה הי' אוחת
 חי"כ גם בעשיי' אין לורך לפרש כי עשו צודאי כאשר
 נלשו * וגם כן עשו הוא מיותר שכבר התחיל הכתוב
 ויעשו בני ישראל * אך הענין הוא דכל מצוות ומצוות
 כגון פסח סוכה שופר ולולב לריך האדם לעשות
 המצוה הזאת בכחיה גדולה בשמחה ובדביקות העליון
 כדי שעי"ו יתקשר בקדושה בלי שום הפסק לכל זמן
 ולזה רמז מלת במועדו ולא לאמר בזמנו לרמז להכ"ל
 ג"כ שיעשה המצוה בשמחה ודביקות כנ"ל ומועדו סובל
 שני פרושי' לשון זמן וי"ט דהיינו שמחה ודביקות
 ומלא עשיית המצוה ומצוות היא בפועל בזמן ההוא
 ובכח לאמר זמן דהיינו הערת קדושה שתשאר בו *
 ולזה כיון משה רבינו ע"ה שאמר סתם לבני ישראל
 לעשות הפסח לרמז הי"ל שיעשו תמיד הפסח דהיינו
 בזמנו בפועל ולאחר זמן ככה קדושה שנתקשר בה
 ומעוררן תמיד לעבודתו ית' ולכן בעשיי' לאמר ויעשו
 כו' במועדו דהיינו שעשו באופן הי"ל בשמחה ובדביקות
 העליון ולזה כפל כן עשו להורות שהי' עשיי' כפולה
 בפועל בזמנו ובכח לעתיד לאחר זמן והבין *

וירי אנשים כו' למה נגרע כו' עמדו ואשמע
 מה יאיר ד' לכם * נראה שכתב בתורי'
 כאן מעלת אותן האנשים הדריקים קדושי עליון
 נוטאי ארונו של יוסף היו ואיך הגיעו למעלה ההוא
 לומר דברים קדושים כאלו וחו' לכתוב על ידן פרשה
 בתורי' והוא כי דרך הדריק בכל מה שמוסיף והולך
 בקדושי' הוא מבין יותר בחי' אלהות ודומי' לו שלא
 התחיל עדיין בעבודת הבורא ואותן אנשים שזכו
 לשאת ארונו של יוסף הדריק באו למדרג' גדול' עד
 מאוד והבינו בעצמם שאינם כלום והיו נגד פניהם
 חשובים כעמאים * וחו' שאמרנו אהנו טמאים כו'
 למה נגרע * פי' בכל פעם כשאנחנו מוסיפים עבוד'
 אהנו נגרעים בעינינו כי ידענו בירור שלא התחלנו
 בעבוד' לפי רוממותו * וזה שאמר משה להם עמדו
 ואשמעו כו' פי' הוטב בעיניו מאוד דבריהם ואמר
 אלך ואתפאר בדבריכם לפני הבורא ב"ה לאמר היש
 עם כזה שיותר שעובדי' אותו מקיימים עצמם עד
 מאוד * ואשמעה מה שיאמר הוא ב"ה לדברים
 הללו * והשיבו השי" ב"ה איש איש כו' בדרך רחוקה
 כו' ועשה פסח בחודש השני ע"פ אשר כתבנו למטה
 על כסל איש הנאמר בתורי' לרמזו על אשר הדריק הגדול
 שהוא איש למעלי' ואיש למטה * כי יהי טמא או
 בדרך רחוק' פי' כנ"ל שיבא למדרג' גדולה שדומה
 בעצמו כטמא או כאדם שהוא בדרך רחוק' בעבודת
 הבורא

אנרגי
 Antielect
 Energy

בזורה * ועשה פסח בחודש השני פסח נקרא על שם הקדושה הגדול' כידוע פי' שיוסף בקדוש' תמיד בהתחדשות שניות כי כשיוקטן בעיניו תיכף ומיד יבא להשגת מדרגות היותר גדולות ויחודש תמיד מעלה ומעלי עד א"ס והבן *

יירבר ה' כו' דבר אל בני ישראל איה איה כי יהיה עמא לנפש נרא' לפרש ע"ד הרמז דאיתא צוהר הקדוש ונשאר ספרים אברהם אברהם פי' אברהם למטה אברהם למעלי' וכן משה משה כו' וכן כולם * ויש לבין ג"כ הפירוש גם כאן בדרך הזה * איה איה פי' איה המלא' ימלא לדיק גדול כזה הנקרא איה למטי' ואיה למעלי' בהעלמות * כי יהיה עמא לנפש דאיתא צוהר דהלדיק הגדול הוא מהנפש דאדמיר' ולזה לא נמלא בו שום דופי רק מחמת חטא אדמיר' קאת * וזהו פי' עמא לנפש ר"ל שטומאמתו אינו אלא מזד הנפש שנאחז בו מחטא אדמיר' * או בדרך רחוקה לכס' או לדורותיכם פי' הכתוב מפרשו ואומר לנו שהלדיק כזה הוא פועל בשני דרכים * שהם או בדרך רחוקה והוא עולמות עליונים הרחוקים והוא הולך בהם * לכס כמו בשבילכם להשפיע לכס כל טוב * או לדורותיכם פי' לעשות דירה להשכיני' להעלות' לדורות העליוני' ועשה פסח לדי' פי' כל עשיותיו צפיו הקדוש הכל לדי' פסח כבר פי' שהוא פה סח * ועוד אמר לנו הכתוב בחדש השני ר"ל אז כשיש לדיק גדול כזה אז כל מי שהוא צדורו של הלדיק שהוא אף שאינו לדיק גדול כמוהו אף על פי כן יביל לפעול גם כן כמו הלדיק גמור מחמת התחברו עמו : וזהו בחדש השני * ר"ל בחידוש שני שהוא למטה ממנו ממדרגת הלדיק הגדול * ככל חוקת הפסח יעשו אותו פי' שגם הוא יכול לפעול כמוהו בהתקשרו עמו * זה רמזו חז"ל באמרוס פסח שני חמץ ומנה עמו צבית רמז שגם איה הוא מעורב קאת בחמץ ומנה הם טוב ורע אעפ"כ יכול להיות הפסח לדי' כניל : אצל הלדיק גמור סביביו נשערה מחד וחמץ משהו חוסר בו ואינו בטל * ואמר הכתוב רק זאת הוא העיקר הגדול ועלם לא ישכרו בו * ר"ל הגם שאינו כמו הלדיק הגדול ויש בו קאת טוב ורע עכ"פ לריח שגא ישכר את העלמות והיינו שלא יעבור על דברי חז"ל המבוארים בש"ע לקיימם היטב כי הם העיקר העלם והשורש וק"ל *

וביום הקים את המשכן נרא' דהפי' הלדיק כל פגדומו להעלות ולהקים את השכינה * ואמר הכתוב כאשר יהי' הלדיק במדרגה הואת ויקים את המשכן היא השכינה * כסה העין את המשכן פי' הלדיק הוא הוא תמיד

בהכנתה גדולה וכלנו כספו העין דהיינו שעומד לפניו שפלותו וחסרותו שבו וחושב בעלמו שאינו לדיק כלל : וכערב * ר"ל אכל מי שהוא צעיר ובחשך יהי' על המשכן כמראה איה פי' הוא חושב בעלמו שהוא כמראה איה שהוא לדיק גמור * כן יהי' תמיד העין יכסו בלדיק גמור ומראה איה לילה מי שהוא במדרגת לילה הוא סובר דווקא שהוא טוב והאמת הוא להיפך אצל הלדיק גמור וק"ל *

ויאמר משה לחובב כו' נוסעים אנחנו עד והטבנו לך * ולכאורה והיית לנו לעינים חין לו שחר דהלא הארון ועניי קבד הולכים לפנייהם להורות להם הדרך : וגם איה מקושר זה כי על כן ידעת לכן והיית לנו כו' נרא' לפרש דהנה עיי' התערותא דלתתא הוא התערותא דלעילא והיינו כשהלדיק רולה לעורר רחמים ושפע לעולם לריך לעורר מתחילה חדות ושמחה להבזרה ב"ה ועי"ז משפיע הש"ת טובות לעולם * וזה נעשה עיי' שהלדיק מכיר ורואה בנסים ונפלאות שעושה עמנו יולרנו בזרואו או בל' לו שמחה מזה וכיון שיש שמחה להלדיק עי"ז הוא מעורר שמחה למעלה : אצל מי שאינו מכיר בנפלאות ונסים בלתי אפשר לו לעורר רחמים * וזהו פי' שלש רגלים תחוג לי בשנה : פי' דהנה בשלש רגלים היה בכל א' גם גדול לישראל כידוע פסח היה יציאת מצרים שבועות מתן תורה סוכות היה עניי הכבוד וזה שגוה הקב"ה שיזכרו ישראל ויתנו דעתיהם להכיר הנסים שנעשה להם בימים האלו כדי שעי"ז יעוררו חדות ושמחה להבזרה ב"ה ויעשה להם גם עתה נסים כמאן וזהו תחוג לי שהוא לשון חדות והתלהבות איה * וזהו עיני די' אל לדיקים כאשר כתבתי מזה לעיל שעיני די' הם ביד הלדיקים שעי' מעשייהם הקדושי' הם מעוררים ועושים כביכול עינים להקב"ה שימן עינו פקחא על עמו הקדוש לעובה * וזהו פי' אל לא תעוזו אותנו כי על כן ידעת חנותינו במדבר ר"ל שאתה סכרת הנפלאות וגדול החנינה שעשה עמנו הש"י במדבר וחנותינו הוא מלשון חנינה * והיית לנו לעינים פי' כיון שאתה במדרגה תהי' לנו לעינים שתגרום במעשיך ובדבקותיך שישיגה השם עלינו בעינא פקחא * והיה הטוב כו' והטבנו לך ר"ל שממילא יהי' טוב לך * והוא ע"פ דאיתא בגמרא בעל הבית מברך משום טוב עין הוא ידריך * ולכאורה משמעות הפסוק הוא דבעל הבית מתברך אלא העין הוא דממילא מחמת שהוא מברך מתברך ע"ד הכתוב ואברהם מברכך * וזהו ויהי' הטוב ר"ל הטובות שיושפעו עלינו על ידך והטבנו לך כניל ואברהם מברכך וק"ל *

מה אמר עבד דתתא

או יאמר

ויאמר משה לחובב כו' עד והטבנו
 לך ולכאור' קשה הלא גם מתחילי
 אמר לו משה לכה אתנו והטבנו לך והוא לא רצה
 לעכב בשביל הטוב ועוד מה זה נתינת טעם כי
 על כן ידעת כו' וכי בשביל שידע חנותיו כו' יעכב
 בשביל הטוב * ויג' דהנה יש צ' מיני טובות שהשי'
 מטיב עם ישראל דהיינו בזמן שישראל עושין רלונו
 של מקום אזי ראוי להם להטיב בשכרם ונקרא
 הטוב' הריא רחמים כרחם אב על בנים שאז נקראים
 בנים למקום וחלילי אם אין עושין רלונו ח"ו אזי
 אעפ"כ השם הטוב ברוב חסדיו מקדים הטוב' קודם
 שיבא הקטרוג והו נקרא חסדים *

וזה שאנו אומרים הודו לך כי טוב כי לעולם חסדו
 כי אהנו מחוייבים להחזיק עלמנינו שכל טובתינו
 שמיטיב עמנו הבורא צ"ה וצ"ש הוא ע"פ חסדיו ולא
 בשכרו * וזה שאמר דוד המלך ע"ה כי תקדמנו
 ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז והיינו כשהאדם
 הוא במדריג' שהשי"ת עשה עמו חסד חס' אזי כל
 עלמנו נרין לשבח ולהודות לו על הטוב' אבל כשהאדם
 הוא מקדים עלמנו לעשות רצון המקום קודם שמיטיב
 לו יכול הוא לעלות במדריג' עליוני יותר ויותר לתקן
 בעולמות העליונים * וזהו כי תקדמו כו' שזה הוא
 כמדב' לאדם לנוכח כאשר תקדמונו במעשיך הטובי'
 קודם שיתן לך ברכות טוב אז תעלי' במעלו' שתשית
 לראשו ר"ל לעולמות העליונים הנקראים ראש תוכל'
 לעשות שם עטרת פז * חס שאמר משה בתחילי לכה
 כו' והטבנו לך כי ד' דבר טוב על ישראל הי' סבר
 יתרו שהטוב' היא מחמת חסד אל לכך לא רצה
 ואמר כ"א אל ארתי כו' פי' אלך לגייר את בני
 משפחתי למען שיבואני הטוב' בשכרי ולא בחסד
 חס' לזה אמר לו משה לא כמו שאתה סובר שהטוב'
 היא ברצ' חסד לזד כ"א שהטובה צ"ה בשכרו ע"י
 שהיינו במדבר בהתבודדות גדול לאהב' ולירא' והי'
 הטוב' הוא אשר ייטיב עמנו פי' שעמנו הוא הדבר
 שגרתנו לעלמנו הטוב' הריא וגם אתה היית עמנו
 וראוי לך ג"כ שהטובה הריא וזהו והטבנו לך כי
 ראוי לך ע"י מעשים הטובים וק"ל *

וישמע

משה את העם כו' ופי' רבותינו על
 עסקי עריות * ונדקדק הלא מתחילה
 לא נאמר בפסוק שזכו על עסקי עריות רק שאמרו
 זכרו את הדגה כו' וגם בעיני משה רע אין לו שחר
 לכאור' * וגם אשר נשבעתי לאבותיו הוא מיותר אך מתחילי
 נדקדק בפי' מרים * ותדבר מרים וזהו במשה ויאמרו כו'
 הלא גם בנו דבר וישמע ד' והאיש משה עניו כו' והנה מה
 שייכות קישור פסוק והאיש משה להפסוק הקוד' וישמי' ד'
 ונרא' לפרש הכל כחדא מחתא דאיתא צנמי אל ישראל אדם

לרכו בלשון ארמי שאין מלאכי השרת מכירין בלשון
 ארמי : והקשו התו' תימנה הלא אף מחשב' שבלב
 יודעין ע"ש ונדחקו המפרשים בהתוס' דמ"ל דאף
 מחשב' שבלב יודעים ואפשר לומר דבאמת אין המלאכים
 יודעין מחשב' שבלב רק באופן זה דהנה המלאכים
 הממונים על התפלה הם מעלין את תפלת ישראל
 לפני הקב"ה ועושים עטרה על ראשו והם לריכין
 להבחין בין תפלה כשרה ולולו ובין תפלי' הנמא' בה
 מחשבת פסול חלילי כי תפלי' זו לא תעלה לריח ייחוח
 לך * ולכאור' לדברי האומר דאין יודעין מחשב' שבלב
 איך יודעין להבחין אלא שזה נתן להם השי"ת שיריחו
 בהתפלות באיזה בחי' שנתפללו * וכיינו האדם המשמר
 עלמנו מכל זכר רע כל היום מחייפות ושקרים ולינות
 וכעס וגאלות ושנא' ותחרות ומשאר דברים המפסידים
 העבוד' * ולזה הוא עוסק בתור' ובג"ח ובעסק
 המלות והי' כאשר יבא אותו האדם להתפלל אזי כל
 הבחי' מאיזה מלוא ששע' נותנת בו ריח טוב בהתפל'
 הריא כמו שהתבלין נותנין ריח טוב בתבשיל וחלילי
 להיפך נותנת ריח רע בתפלי' * והמלאכים המקבלים
 התפלות הם מריחים באות' תפלה ובחינת כל מלוא
 ומלוא יש לה ריח לעלמו וכן כל חטא ועון יש לה
 ריח לעלמה * ועל ידי זה יודעין המלאכים להבחין
 בהתפלות * נמאל ע"י התפלות הם יודעים מחשבות
 האדם אם טוב ואם רע אבל בלא זה אינם יודעים
 מחשבות האדם * והנה השבתי על דברי אדם אחד
 הלא מנינו אלל ישמעאל שאמר המלאכים לפני השי'
 זה שעתיד כו' ואתה מעלה לו הכאר ונמאל שידע
 אף המחשבה העתידה לזכ' ע"י בחירת האדם ומכ"ש
 מחשבה שהיתה כבר שיהיו יודעים * והשבתי לו
 שגם זה לא ידעו אלא ע"י תפלת אברהם ע"ה
 שהתפלל לו ישמעאל יחיה לפניך שגוראוי אברהם
 אבינו ע"ה שהשיג כל התורה והי' נביא וידע שעתיד
 ישמעאל להרע לישראל אלא שהתפלל על ישמעאל מחמת
 שחר לישראל עול גלות ולא גהינם ובאותו חפלה
 שהתפלל על ישראל הכינס אותו מחשב' אף שעתיד
 להרע לישראל מוטב שיסבלו עול גלות והתפלל שיחי'
 ועי"ז ידעו המלאכים אותו המחשבה העתיד' להיות
 כנ"ל וזהו יבוארו הפסוקים הנ"ל * דהנה מה
 שאמרו ישראל זכרו את הדגה הי' מחשבותיהם על
 עריות דגה הוא רמז דדגים הם פדים ורצים *
 והלדיק בשמעו איזה דיבורו יכול להשיגו לדעת שורש
 מחשבות האד' דיבורו :

וידן וישמע משה בוכה למשפחותיו פי' שהבין המחשבה
 שבלבם באמרם זכרו את הדג' ומשה הי' מתפלל
 על ישראל תמיד אף בעת שהי' ג"כ ונמאל אותה המחשבה
 קבמיע

חזו קשור הכתוב וישמע די ר"ל השם לבדו שלא הי' שם קטרוג כי והאיש משה עניו מאד אך שהש"י לא רצה לעזוב את עוונם חלילי לעוה"ב ובעוה"ז א"ח לעוה"ב אותם בלא קטרוג * לכן ויאמר די פתאום לאו שלשתכם ר"ל פתאום כדי שיתבהל משה קלת וירד ממדרגתו ויהא זה לאהרן ומרים במדרגתם חזו שלשתכם מלה מיותרת אלא פי' כנ"ל במדרגי' א' ואז הי' קשה קלת בעיני משה את דבורם זו ולכן הית' יכולי להעשם בעוה"ז ולא ימלא בם חטא ועון כלל לעוה"ב *

או יאמר וישמע משה כו' ובעיני משה קלת באופן אחר כי הנה בראות הלאדיק שפלות ישראל חיני יכול להתפלל עליהם חלילה ונתרשל דעתו * חזו בעיני משה רע שראה שפלות' כמה שאמרו זכרו כו' שהבין שהוא על עסקי עריות כנ"ל לכן התפלל למה הרעות לעבדך פי' למה נתת לי מדרגה זאת שאוכל לראות הרעות של ישראל ח"ו חס גורם לי שאיני יכול להתפלל עליהם * ולמה לא מלאתי חן לשום את משא כל העם הזה עלי ר"ל מוטב הי' לי חס נתת משאם עלי פי' הטרטרוותם להשפיע להם כל זרכם ולא אסתכל בשפלותם רק מעלתם כדי שאוכל להתפלל עליהם ולהשפיע להם כל טוב * והנה ידוע דכל השפעות שבעולם נשפעים ע"י אלו שני המדות שם מ"י ושם מ"ה * וזהו יבואר הפסוק מי שם פה לאדם או מי ישום אלם ולכאורי' יש לרקק הש"יניו לשון מי שם הוא לשון הווה או מי ישום הוא לשון מתד ולמה שינה הכתוב * ויבואר ע"פ דאיתא בגמ' ובמדרש הוא מבואר יותר חזו ספר שנמחק ונשתתיר בו פ"ה תיבות טעוני' גניזה ומטמא את הידים ומלילו מפני הדליק' : ואפשר שהגמ' רמזה בזה כי כשהאדם לומד ואינו מקיים הוא כאלו מוחק מה שכתוב בספר ח"ו וגרם למיעוט השפעות וטובות לעולם * אך כשיש לדיק בעולם שיש לו פה קדוש ויוכל לפעול בדיבורו הטוב כל מיני שפע ורחמים אז הלאדיק הזה מבטל הדינים וזוהו מטמא את הידים ר"ל ידי עשו שהוא השפלות מטמא אותם להכניעם ולהשפילן הוא מליל מפני הדליק' היינו הרעות הנקרא דליק' מלשון מה דלקת אחרי ע"ש שרודפים אחרי האדם והקב"ה מלילו מידם והוא מבואר ספר שנמחק פי' כנ"ל שאינם מקיימים מה שכתב בו * ונשתתיר בו פ"ה תיבת : היינו הלאדיק אשר יש לו פה קדוש כנ"ל אז הוא יכול לתקן הכל * וזוהו מי שם פה לאדם ר"ל השם של מי שם פה לאדם היינו הלאדיק הנקרא אדם שיוכל לפעול בפיו הקדוש כל הרהמי' והחסדים ולכן נכתב ב' הווה שבכל דור צריך להיות לדיק כזה שיוכל להמשיך שפע לקיים הדור ההוא * או מי ישום אלם

הבחינו המלאכים בתפלתו כנ"ל שכל מחשבות האדם ככנסים בבחי' התפלה * והתחיל הקטרוג לקטרוג ע"י אותם שהבחינו בתפלת משה וקטרוגו על ישראל בעריות לכן ויחר אף הי' דאילולי הקטרוג לא הי' נעשים על המחשב' דמחשבה רעה אין הקב"ה מלרפה למעש' ולפי דברינו הטעם הוא שאין המלאכים יודעים מהמחשבה ואין שום קטרוג עלי' אבל עתה ע"י משה הבחינו זאת לכן התחילו לקטרוג ויחר כו' ובעיני משה רע מחמת שהבין שהוא גרם להם זאת ומה עשה משה התחיל בתפלתו ויאמר משה כו' עד על האדמה אשר נשבעת לאבותיו ר"ל שכונותו הי' להזכיר להם זכות אבות ואף אם חטאו ואמר משה מאין לי בשר כוונתו הי' לנסב הדבר לומר שלא הי' כוונתו על עריו כלל כי'א על בשר ולא על עריות כדי להשקיט הקטרוג והוסיף עוד בתפלתו * ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג דככה בגימ' מה דעיקר התפעלות הלאדיק הוא ע"י שם מ"ה *

וזהו ועתה ישראל מה הי' אלהיך שואל מעמך כו' ר"ל שם מ"ה שואל מעמך שחבא למדרגה זאת שתפעלו בשם מ"ה הטרטרוותך חזו אשרי העם שככה לו פי' שככה מלי' וחמת המלך שככה והיינו אשרי העם שיכולין לשכך החמה ע"י שם מ"ה הוא ככה * חס שאמר מרבע"ה ואם ככה את כו' ר"ל שכיון שנתת לי מדרגת ככה אני מתפלל לפניך הרגני נא רג * דוד המלך ע"ה אמר ולכי חלל בקרבי ודרשו חז"ל שרג היתה"ר ולכאורה הלא היתה"ר הוא מלאך ואיך אפשר שהרגו אלא פי' שהעבירו מאומנתו שהי' מסית אחרו וכן לדיק ולדיק הורג היתה"ר היינו שמעבירו שלא להסיתו ודרך היתה"ר כיון שאינו יכול לאדם להתגבר עליו באיזה דבר שמסיתו אז הוא מתהפך לאומנות אחרת ונעשה מוכיח להלאדיק תמיד ומראה לו תמיד חסרונות ואיך שמעשיו אינו עולין כהוגן וכונתו בזה למען יבוש הלאדיק ויירא מלהתפלל * חס שהתפלל משה הרגני נא הרג היינו היתה"ר הנק' רג שהרגתיו כבר רק שנהפך עלי' למוכיח ומראה בי חסרונות ורעת כדי שאבוש ואירא מלהתפלל לפניך לכן הרגו גם אתה בזה שלא יראני שאני מקלקל ואהי' מתפלל לפניך בכל לב ונפש חזו ואל אראה ברעתי פי' שלא אמלא בי חסרונות * חזו ותדבר מרים כו' פי' דאיתא בגמ' עבירות שבין אדם לחבירו אין יוה"כ מכפר ויש לומר הטעם מחמת כל זמן שלא רינה לחבירו יש קטרוג למעלה ואינו מניח לכפר עליו עד שירנה חבירו שכל זמן שיש לחבירו חטונות עליו אז יש למעל' כנגדו קטרוג עליו וכיון שנתרצה חבירו חלף הלך לו המקטרוג והנהם כאן במרים לא הי' יכול הקטרוג לקטרוג מחמת שלא הקשם בעיני משה דבורם מגודל ענותותו כי פי' עניו מכל אדם

The TRUTH thanks to נואם פלד

My ANGEL DOES NOT want me to have a wife
 My ANGEL DOES NOT want me to become attached to
 אש או אשה OR Anybody Materialistic.
 NOR any Woman NOR any earthly destination

Rebbe Elmdorah

68 DAYS (circled)
 60 DAYS (circled) * from 5th JULY => 14th AUGUST *
 40 DAYS (circled)
 60 DAYS (circled)

יבירה ויעקב => חסד => יעקב ויעקב

3840 מילין מערות אריות

only a trick => אשמיאקאן => יעקב

מקדון => SINCERE + TRICK + MAGIC
 "היסוס מצדית"

* I DON'T BELONG in אשמיאקאן *
 "מת-אשמיאקאן"

I was SENT DOWN - I was ENTICED to come down

BUT TRUTH is I have NOT been made welcome in
 certain countries - amongst certain types of people.

מ'יו KEEP AWAY from BAD - STAY with GOOD
 UNTIL time to GO home

הכחישו המלאכים בתפלה
 ככנסים בזמני התפלה
 ע"י אותה שהכחישו בה
 בעריות לכן ויחר אף
 נענשים על המחשבי דמו
 למעשי ולפי דבריו הטעם
 מהמחשבי ואין שום קטן
 הכחישו זאת לכן התחילו
 רע מחמת שהבין שהוא
 משה התחיל בתפלתו ויל
 אשר נשבעת לאבותיו ר
 זכות אבות ואף אם חטו
 כוונתו הי' לטוב הדבר
 עריו כלל כ"א על בשר
 הקטרוג והוסף עוד בת
 לי הרגני נא הרג דככה
 הלידיק הוא ט
 וזהו ועתה ישראל מה
 ר"ל שם מ"ה שואל
 שתפעלו בשם מ"ה הטרבו
 לו פי שכה מלי וחמת
 הטעם שיכולין לשקר חמתה
 חת שאמר מרבע"ה ואם
 שנתה לי מדרגת ככה אני
 הרג * דוד המלך פ"ה און
 חזיל שחרג ה"ה"ר ולכאורו
 ואיך אפשר שהרגו אלא פי
 מסיח אוחו וכן לדיק וד
 שמעבירו שלא להסיתו ודרך
 לאדם להתגבר עליו בזה
 מתהפך לאומנות אחרת ונע
 ומראה לו תמיד חסרונות ו
 כהוגן וכוונתו בזה למען יבוס
 חת שהתפלל משה הרגני נא
 הרג שהרגתיו כבר רק שנהפך
 חסרונות ורעת כדי שאבוש
 לכן הרגו גם חתה בזה ש
 ואהי' מתפלל לפיך בכל לב
 ברעתי פי' שלא אמלא בי חסרו
 כו' פי' דחיתא בזמ' עבירות שבי
 מכפר ויש לומר הטעם מחמת ו
 יש קטרוג למעלה ואינו מייח לכם
 שכל זמן שיש לחבירו חסרונות ע
 קטרוג עליו וכיון שנתראה חבירו חלק
 כאן בזמרים לא הי' יכול הקטרוג לק
 בעיני משה דכורס מגודל ענותוה

* וזהו יושבת ליון * וזהו פי' כי גדול
 ש ר"ל ע"י שיש לו טורים נחמד בקרב
 ר"ל הנקרא קדוש ישראל * וזהו פי' שלח
 ר"ל לטובתך תראה שיהי' לך לדיקים
 ארץ כנען * ר"ל שהם יעזרו לך לחזק
 ימים והקליפות ולזה נקראים ארץ כנען
 שהם ארציות וגשמייות וכנען ע"ש שלריך
 אדם להכניען תחת הקרובה *

דהנה יש ב' גוויי בני אדם: יש
 שהוא לדיק גמור ואין בו סיג ופסולות
 הוא מולא תמיד בעלמו חסרונות שגרה
 א בעל חסרון גדול ומוכיח עלמו בפני
 עוד בחינת לדיקים היות שהם לדיקים
 וקנו עלמם כל לרכס לגמרי ויש להם
 * וי"ל ששניהם עשה ד' לטובה שהש"י
 ה שיהי' נראה לו שהוא חסר אף שאינו
 כ אשר נכשל בציוה חטא חליה הוא
 ויראה האמת שעדיין אין מתוקן כל
 יתחמץ מאד לעלות במעלות יתירות
 ש וזה שהש"י מכניס בלבו שהוא חסר
 כוונת השם הו' למע' כאשר יוכיח
 י ב"א שעדיין לא נחקו מעשיה' כראוי
 י' את חסרונות ע"ז עולה על זכרונם
 ויתחמץ לחזור בתשוב' הטיב ולהתקן
 ומזרין עלמם בעבור * וזה שלח לך
 ה הם הדיבורים של הדיקים אשר
 מכל דבור ועולים לפניו ית' ואמר
 דהייט שתאמר דברים כאלה * ויתורו
 פי' כניל שט"י הדיבורים האלו יוכיח
 דבוריך את חטאו שזה נקרא בשם
 אני נתן לבני ישראל פי' כניל שזה
 נתן לשני הבחי' כניל *

שלח כו' דהנה הדיק כל דבור
 היוצא מפיו נכרח ממנו מלאך וגורם
 ת העליונים והשפעות לעוה"ז וממתיק
 דיבוריו הם לזכרו ולטובתו * וזהו
 הדיבורים האלו כ"י בעולמות נקרא
 למרחוק והם לטובתו ולהנאתו וזהו
 זפסול ב' דברים * הא' ויתורו את
 המתקן הדינים שנקרא ארץ כנען *
 נתן לבני ישראל הייט השפעות
 התפלל בזה רבש"ע משוך חסוך
 י משוך החסדים לידעך הם הדיקים
 יחודים מלשון וידע אדם לשון חיבור *
 חסוך דהנה יש ב' גוויי לדיקים הא'
 הוא

AGREED - message to SPIRITUAL souls

DON'T HELP ME to STAY in SIN

DON'T HELP ME have money.

DON'T HELP ME have relationships....

DON'T COME DOWN to EARTH

people in 2g are GREY + ungrateful

I didn't come to EARTH for MORTAL LIFE

IF I would have known the TRUTH of
 ישי ארץ and the way I would be treated
 I DON'T THINK I would have come?

Would you? NO - Would I have come? NO.

You SAVED me by BRINGING HERE to learn
 BEEN GOOD for my soul but people mean
 ימים

DREAM of immortality and אלוהים יוכיח

DON'T COME DOWN to ME.

It's my job to GET BACK HOME

DIVORCE from ישי ארץ:

הכל בקל * וזה יושבת ליון * וזה פי' כי גדול בקרבך קדוש ר"ל פי' שיש לו עוזרים נגדל בקרבך קדושה הבורא הנקרא קדוש ישראל * וזה פי' שלח לך אנשים ר"ל לטובתך תראה שיהי' לך לדיקים ויתורו את ארץ כנען * ר"ל שהם יעזרו לך לתור ולהכניע הדינים והקליפות ולזה נקראים ארץ כנען ארץ ע"ש שהם ארלויות וגשמייות וכנען ע"ש שגריד האדם להכניען חמת הקדושה *

או יאמר דהנה יש ב' גוויי בני אדם: יש שהוא לדיק גמור ואין בו סיג ופסולות כלל ואעפ"כ הוא מולא תמיד בעלמו חסרונות שנראה לו תמיד שהוא בעל חסרון גדול ומוכיח עלמו בפני ב"א * ויש עוד בחינת לדיקים היות שהם לדיקים אלא שלא תקנו עלמם כל לרכס לגמרי ויש להם עדיין חסרונות * וי"ל ששניהם עשה ד' לטובה שהש"י מכינס בלבד זה שיהי' נראה לו שהוא חסר אף שאינו ולזה הוא ג"כ אשר נכשל בזויה חטא חלייה הוא כדי שיוכנע ויראה האמת שעדיין אין מתוקן כל לרכו ועי"ז יתאמץ מאד לעלות במעלות יתירות בעבודתו ית"ש וזה שהש"י מכינס בלבו שהוא חסר אף שאינו בן כוונת השם הו' למע' כאשר יוכיח את עלמו בפני ב"א שעדיין לא נהקטו מעשיה' כראוי והו' מזבי' בפניה' את חסרונו עי"ז עולה על זכרונם קלקול מעשיהם ויתאמרו לחזור בתשוב' הטיב ולתקן מעשיהם כראוי ומורוץ עלמם בעבוד * וזה שלח לך אנשים: אנשים הם הדיבורים של הדיקים אשר נבראו מלאכים מכל דבור ועולים לפניו ית' ואמר שלח לך אנשים דהייט שתאמר דברים כאלה * ויתורו את ארץ כנען פי' כג"ל שע"י הדיבורים האלו יזכיר א"ע השומע דבוריך את חטאו שזה נקרא בשם כנען * אשר אני טען לבני ישראל פי' כג"ל שזה אני טען לשני הבחי' כג"ל *

או יאמר שלח כו' דהנה הדיק כל דבור הכולא מפיו נברא ממנו מלאך וגורם השפעות בעולמות העליונים והשפעות לעוה"ז וממתיק הדינים וגמלא דיבוריו הם לזורכו ולטובתו * וזה שלח לך היינו הדיבורים האלו כי בעולמות נקרא שילוח שהולכים למרחוק והם לטובתו ולהנחתו וזה לך להנחתך שתפעול ב' דברים * הא' ויתורו את ארץ כנען שהם המתקת הדינים שנקרא ארץ כנען * ועוד אשר אני טען לבני ישראל היינו השפעות ודוד המלך ע"ה התפלל בזה רבש"ע משוך חסוך ליודעך ר"ל שהש"י ימשוך החסדים ליודעך הם הדיקים המייחדים תמיד יחודים מלשון ודע אדם לשון חיבור * או יאמר משוך חסוך דהנה יש ב' גוויי לדיקים הא' הוא

דמן הראוי שלא יהי' שום מקטרג על ישראל אבל אם ח"ו המלא ימלא אזה מלשין ומסטין חלילי' או הש"י ברחמו עושה אותו אלם שלא יוכל לקטרג ועי" שם מי הוא עושה אותו אלם לכך כתי' בל' עמיד או מי יסום אלם כלומר כשהשעה הולכת לכך לעשותו אלם * והאדם הדיק הוא מבטל הדינים פי' שם מ"ה כי אדם בגימ' מ"ה והלדיק הוא במדריגת אר"ם והוא דבוק במידת מ"ה ועי"ז הוא מבטל הדינים וח"ש משה רבינו ע"ה ונחמו מ"ה כשרא' שחטאו ישראל אמר להבדיל אהננו במדריגת מה ונבטל הדינים מעליהם וגם כאן התפלל משה על זאת ואם ככה בגימ' מה שרלה לעורר הרחמים אכיה"ר *

פרשת שרח לך

שלח לך אנשים כו': דהנה לדיק האדם לעבוד את הבורא להסתכל תמיד בשפלותו ולשכר ולהכניע את הגשמייות והארלויות * ב' לחשב תמיד רוממות אל וליך במחשבות טהורות לזכר ולטבר את מחשבתו ועי"ז הוא מעלה את נשמתו למעלה עד מקום שראו וזה פי' הפסוק וישבו מתור הארץ כו' ר"ל שהשיבו את נשמתם לשורש שלהם ע"י שני מדרגות האלו דהיינו מתור הארץ כלומר ע"י הסתכלותם בארלויות להכניעם * ב' מקץ ארבעים יום הוא התורה שיתנה למ' יום ולשון קץ הוא סוף ותכלית והיינו שלמדו התורה במחשבות טהורות שזה הוא תכלית לימוד התורה וטובה היה מקץ ארבעים יום * וזה שלח לך אנשים דע"י המזאת נבראים מלאכים ולדין לעשות המזאת במחשבה טהורה ובהכנעה והיינו שלח כו' ר"ל שתעשה המזאת ותשלח למעלה לשורשך ולך דייקא * ויתורו את ארץ כנען פי' כג"ל ע"י הסתכלות בארלויות להכניען ח"ל כנען וק"ל *

או יאמר שלח כו': דהנה בזמן שיש לדיקים אף שאינם במדריגה כ"כ או בקל הוא להדיק השלם לפעול פעולתו להכניע הדינים ולהמתיק לפי שיש לו עוזרים * וזה שאמר התנא במקום שאין אנשים השתדל כו' כי במקום שיש לדיקים אי"ל להדיק הגדול הנקרא איש להשתדלות כי בקל יכול לפעול פעולתו אבל במקום שאין אנשים לדיק הוא להשתדלות ותירויות שיוכל לפעול הכל בעלמו * וזה להלי ורובי יושבת ליון כי גדול בקרבך קדוש ישראל * ר"ל דליון הם המלויינים בהלכה וזה פי' להלי ורובי קאי על הדיק שישיבתו בין המלויינים בהלכה ישמח מאד שיוכל לפעול

40